

politiske Kandestøber“ for mig, thi det er jo kun Retur, da jeg jo citerede den for ham i Gaar, tror jeg, det var. Det er kun kedeligt, at det ærede Medlems Hukommelse har været saa kort, at han citerede forkert. Det hedder: „Vi skulle maae vore Forslag saaledes, at de ikke *lugte* af Egen nytte“. Det ærede Medlem skulde skrive det op for en anden Gangs Skyld. Det ærede Medlem talte nu om, at vore kommunale Valglove viste, at vi her vilde udelukke de besiddelsesløse fra Adgangen til at komme fremad. Det ærede Medlem kan dog ikke være uvidende om, at vi i dette Ting Gang efter Gang have vedtaget kommunale Valglove baade for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og for Landkommunerne, byggede paa den almindelige Valgrets Principper. Hvor kan saa dog det ærede Medlem staa op her i Salen og sige saadan noget? Det ærede Medlem siger, at alle de Love, jeg har nævnt, kunne være gode nok, men Vedtagelsen af dem var slet ikke andet end vor Pligt. Ja, ja, det er allerede noget, at man gør sin Pligt. Naar man gør sin Pligt, skulde man navnlig være fri for at beskyldes for, at man ikke gør andet end misbruge sin Stilling til ikke at gøre sin Pligt. Det ærede Medlem er altid parat til at fare løs paa andre Partier, paa hele Folketinget, hele Rigsdagen — jeg vil anbefale det ærede Medlem, at han en anden Gang, naar han vil til at fare løs, tænker sig lidt om i Forvejen, saa vil han vist komme bedre deran end denne Gang.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører mente, at Lovgivningsmagten havde gjort sin Pligt ved den af ham nævnte Række Love. Det vil jeg ikke indrømme. Den har gjort *noget* af det, der var dens Pligt. Naar den f. Eks. har vedtaget en Alderdomsforsørgelseslov, der byder gamle, opslidte Mennesker 5, 6 op til en halv Snes Kroner maanedlig, kan man ikke staa op og prale af, at man har gjort sin Pligt. Man har gjort noget af det, der var ens Pligt, men ikke sin Pligt fuldt ud. Thi saa vilde man ikke byde en saa skammelig Forsørgelse som nu. Arbejderstanden er jo vant til at blive udbyttet. Det bliver den i det daglige Liv af Arbejdsarbejderne, og det bliver den ogsaa her paa Rigsdagen, der skulde fordele Sol og Vind, men gør det paa en saadan Maade, at det bliver Arbejderne, de bessiddelsesløse Klasser, der faa den mindste Part af de Goder, Rigsdagen har at fordele. Naar den ærede

Ordfører siger, at der er vedtaget Forslag her, som skulde udvide den kommunale Valgret, er det jo kun et Stykke Papir, som intet Steds gælder. Jeg har sagt, at Lovgivningsmagten har benyttet sin Magt til Fordel for sig selv, og det vidner ogsaa den nuværende kommunale Valglov om i fuldt Maal.

Ordføreren (Alberti): Jeg skal kun tillade mig at rette en temmelig betydelig Misforstaaelse hos det ærede Medlem (K. M. Klausen) uden i Øjeblikket under denne Sag at komme ind paa en nærmere Imødegaelse af hans Bemærkninger, hvilket vilde føre for langt. Jeg skal altsaa kun gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ikke et eneste Øjeblik har tænkt paa at prale. Det overlader jeg til andre.

Sloth: Den ærede Ordfører udtalte, at jeg ønskede at plyndre Byerne og Kjøbenhavn, og at det i øvrigt var mig aldeles ligegyldigt, hvordan de bleve behandlet. Jeg skal kun derom udtale, at den ærede Ordfører ikke kan anføre nogen som helst Grund til Bevis derfor. Jeg ønsker kun lige Ret for By og Land i Skatteforhold som i ethvert andet Forhold. Desuden kan jeg gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg har været meget glad og tilfreds, siden jeg var med til efter fattig Lejlighed at skaffe det saakaldte miserable Forlig, og særlig har det glædet mig, at den ærede Ordfører, som fulgte mig og mine lige til Døren, siden har befundet sig saa særdeles godt paa det af os skabte Forlig. Alle de øvrige Behageligheder, den ærede Ordfører kom med i Dag, skal jeg tage mig *ad notam* og ikke sige noget derimod, idet jeg ikke ønsker under nogen Omstændighed at irritere den ærede Ordfører. Jeg venter mig nemlig den størst mulige Støtte af ham til Skattelovenes Gennemførelse, og enten han der vil have mig til Medarbejder eller ikke, antager jeg, han vil sige, at det er en prisværdig Stilling, jeg der indtager.

Ordføreren (Alberti): Naar det ærede Medlem glæder sig saa meget over, at jeg dog har faaet noget godt ud af Forliget, viser det kun Rigtigheden af den ældgamle Sætning, at intet er saa galt, at der jo er noget godt derved.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.